ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΕΝΩΘΕΙΤΕ !

ΚΥΡΙΑΚΗ 10 τοῦ Ἰούλη 1949

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Διευθύνεται ἀπό	Ὑπεύθυνος :	Γράμματα — Ἀνταποκρίσεις:	ΛΕΥΚΩΣΙΑ — ΚΥΠΡΟΣ	Συνδρομὲς Ἐσωτερικοῦ :	Κυκλοφορεῖ κάθε ΚΥΡΙΑΚΗ
ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΡΙΔΗΣ	Ἀρχιεπισκόπου Φιλοθέου 12.	2η χρονιὰ — 95 φύλλο	Χρονιάτικη 10/-. Ἑξάμηνη 5/-	Τιμὴ 1 ΓΡΟΣΙ

Σήμερα μποροῦμε νὰ δοῦμε αὐτὸ τὸ φαινομενο : Ἡ νεώτερη ἀστικὴ κοινωνία, ποὺ ἔκανε νὰ ξεπηδήσει τὸ θαῦμα αὐτὸ τῶν ἰσχυρῶν ὀργάνων παραγωγῆς καὶ ἀνταλλαγῆς, εἶναι ὁ «μάγος» ποὺ δὲ μπορεῖ νὰ κυριαρχήσει τὶς «κατα-χθόνιες δυνάμεις» ποὺ ἐπικαλέστηκε».

ΜΑΡΞ—ΕΓΚΕΛΣ
(Κομμουνιστικὸ Μανιφέστο)

ΝΑ ΞΑΝΑΒΡΟΥΜΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΜΑΣ !

Δὲν εἶναι ἡ μὴ σωστὴ πολιτικὴ ποὺ μᾶς κρατάει ἀπομονωμένους ἐμᾶς τοὺς Τεταρτοδιεθνιστές, ἀλλὰ ἡ κάποια κομματικὴ «ἀδράνεια» κι' «ἀνοργανωσιά». Καὶ διακηρύχνουμε, ἐπιγραμματικά :

Τὸ ΑΚΕΛ πολλὲς φορὲς ἀκολούθησε δικά μας συνθήματα.

Ὁ ΕΑΣ ὑπάρχει μόνο εἰκονικά.

Ὅσες φορὲς τὸ ἐργατικὸ κίνημα ἀκολούθησε ἀντίθετη ἀπὸ τὴ δική μας γραμμή, ἀποτύγχανε στοὺς ἀγῶνες του.

Ὁ κομμουνισμός, δὲν εἶναι καιροσκοπισμός.

Ὁ σύντροφος Α. Π. δημοσίεψε δυὸ ἄρθρα, ποὺ μ' αὐτὰ προσπαθεῖ νὰ παρουσιάσει τὴν ὡς τὰ σήμερα πολιτικὴ τοῦ κόμματος μας, ἀπ' τὶς στῆλες τοῦ δημοσιογραφικοῦ μας ὀργάνου, σὰ σεχταριστική, ἀπομονωτική, τοὺς Τεταρτοδιεθνιστὲς σὰν τοὺς πιὸ ἀκατάρτιστους θεωρητικὰ καὶ στερημένους πολιτικῆς διαίσθησης σεχταριστὲς καί, τὸ χειρότερο, ἀποσυνθεμένους κι' ἀνοργάνωτους !

Σ' αὐτοὺς τοὺς ἰσχυρισμοὺς ποὺ διατυπώνουνται στὸ δεύτερο ἄρθρο ὑπὸ τὸν τίτλο : «τὸ Τροτσκυστικὸ κίνημα στὴ Κύπρο ἔξω ἀπ' τὶς γραμμὲς τῆς Διεθνοῦς» καί, ποὺ σ' αὐτὸ γίνεται προσπάθεια νὰ πειστεῖ τὸ κόμμα ναναθεωρήσει τὴν ὡς τὰ σήμερα δράση του ἢ μάλλο νὰ τὴν καταδικάσει καὶ νὰ τὴν ἀποκηρύξει, καὶ ποὺ σκοπεύει ὁ ἀρθρογράφος νὰ συνεχίσει, εἰσηγοῦμαι στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ ἐπέμβει, καὶ θὰπαντήσω κατόπι ἐχτεταμένα.

Στὸ πρῶτο ἄρθρο, ὑπὸ τὸν τίτλο : ὁ ΕΑΣ, δίνουμε μιὰ σύντομη ἀπάντηση, γιατὶ δὲν πρόκειται νἀνασκευάσουμε τίποτε ἀπ' ὅσα ἀναφέρει γιὰ τὰ αἴτια τῆς κρίσης καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ξεχαρβαλώματος τοῦ τόπου μας. Ἀλλὰ νἀποδείξουμε πὼς ἡ εἰσήγηση του γιὰ διέξοδο ἀπὸ τὴ σημερινὴ κατάσταση μέσω τοῦ ΕΑΣ εἶναι πολὺ ἀφελὴς καὶ ἐπιπόλαιη: Κι' ἀρχίζουμε :

Τὸ κύριο ἄρθρο ποὺ ἀσχολεῖται μὲ τὸν ΕΑΣ ὄχι μονάχα δὲν εἶχε θέση μέσα στὴν ἐφημερίδα μας, ἀλλὰ ἀκόμα ἔπρεπε νὰ κατοπολεμηθεῖ, καὶ πάλι ἀπ' τὶς ἴδιες τὶς στῆλες, ἡ προσπάθεια τῶν Σταλινικῶν, ποὺ προσπαθοῦνε τώρα νἀναστήσουν ἕνα νεκρο — τὸν ΕΑΣ. Ποὺ ὅταν ὑπῆρχε ἀποτελεῖτο ἀπ' ὅλα τ' ἀνομιογενῆ στοιχεῖα, ποὺ στοὺς κόλπους του ζήτησαν ἄσυλο γιὰ τὴν ὡς τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἁμαρτωλὴ δράση τους.

Ἡ ὀργάνωση, λοιπό, ἐκείνη; ὅπως ἦταν φυσικό, ὑπῆρξε θνησιγενής, καὶ οἱ σπασμωδικὲς ἐνέργειες τῶν σταλινικῶν νὰ τὴν ἀνασύρουν ἀπὸ τὸν τάφο, γινόντανε σὰν ἀντίπραξη πρὸς τὴ δεξιὰ ποὺ συνασπίζεται γιὰ νὰ χτυπήσει τώρα τὸ ΑΚΕΛ.

Ὁ ΕΑΣ, ξαναλέμε, δὲν ὑπάρχει, καὶ ἡ προτροπὴ πρὸς τὸ Κυπριακὸ λαὸ νὰ μπεῖ σὲ μιὰν ἀνύπαρχτη ὀργάνωση, ψευδαισθήσεις καὶ αὐταπάτες μονάχα μπορεῖ νὰ δημιουργήσει.

«Μπροστὰ σ' ὁλόκληρο τὸ Κυπριακὸ λαὸ μπαίνει ἐπιταχτικὸ καθῆκο, ἡ εἴσοδος του στὸν Ἐθνικο—Ἀπολευθερωτικὸ Συνασπισμὸ μὲ συγκεκριμένο σκοπὸ καὶ στόχο»!... Τώρα ἂν στὶς διάφορες ἐπαρχίες ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ζητήσουν νὰ γίνουν μέλη, δὲ θὰ βροῦν οὔτε τοὺς ὑπευθύνους γιὰ τὴν ἐγγραφὴ τῶν μελῶν σ' αὐτὴν τὴν ὀργάνωση, αὐτό... δὲν ἔχει σημασία γιὰ τὸν ἀρθρογράφο πού, σὲ μιὰ στιγμὴ πνευματικῆς στειρότητας καὶ πολιτικῆς ἀμηχανίας, βρῆκε τὴ χειρότερη διέξοδο στὴ δημοσίεψη ἑνὸς ἀδέσποτου ἄρθρου ποὺ ἀπ' τὶς γραμμές του ξεχωρίζουν, εἴπαμε, οἱ οὐτοπιστικὲς συστάσεις, καὶ ἡ ἄστοχη παρότρυνση πρὸς τὸ Κυπριακὸ λαὸ νὰ μπεῖ στὶς «φάλαγγες» τοῦ ΕΑΣ, ποὺ ἀπὸ καιρὸ ἔχει ἀνακληθεῖ στοὺς οὐρανοὺς τῆς πολιτικῆς ἀφάνειας.

Θὰ μᾶς ποῦν, ὅμως, τὶ πρέπει νὰ γίνει μὲ τὴ σημερινὴ οἰκονομικὴ κρίση, καὶ ποιὰ πρέπει νἆναι ἡ θέση μας, σὰν Τεταρτοδιεθνιστῶν στὸ ἐθνικο — ἀπελευθερωτικὸ κίνημα;

Ἡ ἀπάτηση ποὺ δίνουμε στὸ δεύτερο ἄρθρο πρέπει νὰ θεωρηθεῖ καὶ σὰν ἐπίσημη θέση τοῦ κόμματος μας πάνω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα, καὶ σὰν ἀπάντηση στὴν ὁμάδα «Τεταρτοδιεθνιστῶν» Λευκωσίας.

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΜΑΣ

(10/7/49)

Λεύκωσία	Α.	1—3—0
Ἀμμόχωστος	»	1—10—0
Λάρνακα	»	1—5—0

Σύμπλεγμα, ποιοί;

ΜΕ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΛΟΓΙΑ!

Στοὺς ἀεώνιους κάλπικους

Δὲ μποροῦσε νὰ βγεῖ καλίτερο μύθευμα ἀπ' τὸ μυαλὸ τῆς Σταλινικῆς γραφειοκρατίας τῆς Κύπρου, μιὰ καὶ νοιώθει πὼς τὸ σάπιο οἰκοδόμημα της σείεται συθέμελα. Καὶ δὲ μποροῦσε νὰ βρεῖ καλίτερο στήριγμα, δεκανίκι ποὺ λέμε, γιὰ τὴν ὥρα πού, παραπατώντας ἀπὸ τ' ἀνήλεα χτυπήματα τῆς παράταξης μας, ἡ κλίκα τῶν σταλινικῶν κάνει τὴν ὕστατη προσπάθεια γιὰ νὰ κρατηθεῖ ἀκόμα λίγο, παρατείνοντας καὶ τροφοδοτώντας, ὅσο μπορεῖ, τὴν ἀργόσχολη ζωή της.

Ἂς εἶναι, ὅμως. Δὲν περιμέναμε νὰ μᾶς λιβανίσουν ποτὲς οἱ σταλινικοί, γιατὶ ἀσφαλῶς ἕνα τέτοιο λιβάνισμα σημαίνει τὴ πολιτική τους ἧττα ἢ μᾶλλο τὸ πολιτικό τους θάνατο.

Μὰ δὲ σημαίνει αὐτὸ πὼς πρέπει νὰ τοὺς ἀφήσουμε ἥσυχους νὰ σκυλολογοῦν, ἀλλὰ θὰ τοὺς δώσουμε τὴ πρεπούμενη ἀπάντηση. Λὲ θὰ κατέβουμε καὶ μεῖς στὸ ἴδιο ἐπίπεδο τῆς δικῆς τους κατάντιας, γιατὶ δὲν ἔχουμε καὶ μεῖς μπουρζουαδο-ποιηθεῖ, μὰ οὔτε καὶ πρόκειται νὰ γίνει ποτὲς τέτοιο πρᾶμα ἀπὸ μᾶς.

Κατηγορᾶνε τοὺς μπουρζουάδες γιὰ τὰ τέτοια ζητήματα· ὅμως αὐτοὶ ἔχουν πολὺ τοὺς ξεπεράσει στὴ πολιτικὴ — δημοσιογραφικὴ ρουτινιάρικη ψεφτιά, κατέχοντας πιὸ καλὰ ἀπ' αὐτοὺς πῶς νὰ βρίζουν ὅταν κατεβαίνουνε σὲ «δημοσιογραφικὸ» «ἀγῶνα».

«Συνεργασία, λοιπό, φανερὴ ποὺ τὴ ξέρουν καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ ἀκόμα μεταξὺ κεφαλαιοκρατῶν καὶ Τροτσκυστῶν».. Αὐτά, συμπερασματικά, ἔγραφε ἡ «ΝΕΑ ΠΟΛΙΤΕΙΑ στὴν ἔκδοση της τῶν 26 τοῦ περασμένου μῆνα.

Ἐ! μὰ τότε πῶς μπορεῖ νὰ ὀνομαστεῖ, «σύντροφοι», (κατὰ λάθος) αὐτὸ ποὺ ἔχει κάνει τὸ «τρανὸ» Κεφάλι τῆς ΕΣΣΔ, ποὺ τόσο προσωπολατρέβετε, γιὰ νὰ πιάσουμε τὰ μεγάλα γεγονότα καὶ ν' ἀφήσουμε λίγο πιὸ κάτω τὰ μικρὰ κι' ἐπουσιώδη; Πῶς μπορεῖ νὰ ὀνομαστεῖ αὐτὸ ποὺ δὲν τολμήσετε νὰ τὸ γράψετε στὶς φυλλάδες σας μὲ λεπτομέρειες; Καὶ ξέρετε ποιὸ εἶναι αὐτό; Εἴν' αὐτὸ ποὺ τόλμησε τὸ «σοφὸ» κεφάλι τῆς ΕΣΣΔ ὁ ΒΙΣΙΝΣΚΥ νὰ τ' ἀποκαλέσει πολιτικὸ θρίαμβο τῆς ΕΣΣΔ. Καὶ ἐξηγούμαστε :

Εἶναι ἡ παραχώρηση τῆς Καρινθίας στὴν Αὐστρία, καὶ ἡ ἀπόσπαση της ἀπ' τὴν Σοβιετικὴ Γιουγκοσλαβία.

Κι' ἀκόμα κάτι ἄλλο : Πῶς μπορεῖτε νὰ ὀνομάσετε αὐτὸ ποὔκαμε ἡ «συντροφικὴ» Κυβέρνηση τῆς Πολωνίας ποὺ ξεπλιγώνεσε στ' ἄκουσμα τοῦ ὀνόματος της; Ἀηλαδὴ τὴ πούληση τῶν 500 ἀεροπλάνων στό... «δημοκράτη» Φράνκο; (Κρῖμα ἀλήθεια τὸ συλλαλητήριο σας, ποὺ δὲν τὄξεραν ἐκεῖ κάτω στὴ Πολωνία:...)

Τὸ πρῶτο, ξανατονίζουμε, δὲν τὸ ἀναγράψετε καθόλου, παρὰ μόνο... «τολμήσατε» νὰ δημοσιέψετε μιὰν ἀνακοίνωση τοῦ «συντρόφου» ΒΙΣΙΝΣΚΥ (ποῦ κατάντησε ἡ λέξη σύντροφος!) ποὺ ἀναμασάει, ὅπως εἴπαμε καὶ πιὸ πάνω, τ' ὅ,τι αὐτὸ εἶναι πολιτικὴ ἧττα τῶν Δυτικῶν, καὶ νίκη τῆς ΕΣΣΔ ! Αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ΝΟΒΜΠΟΥΡ (=ΝΕΟΜΠΟΥΡΖΟΥΑ) δηλαδή, αὐτοῦ ποὺ τὰ χέρια του εἶναι βαμένα μὲ τὸ γαῖμα τῶν χιλιάδων ἀγωνιστῶν τοῦ 1917—24, καὶ ποὺ δὲν ἐχόρτασε μὲ τόσο γαῖμα, μὰ ζητᾶ καὶ νέες πληγὲς νὰ τὰ τροφοδοτήσει. Κι' αὐτὸ θὰ τὸ πάρει τώρα ἀπ' τὸ λαὸ τῆς Καρινθίας.

Καὶ γιὰ τὸ δεύτερο (τὴ Πολωνία) τὸ ἴδιο. Μὰ πῶς θὰ τολμούσατε νὰ τὸ ἀναγράψετε ἔστω, ἀφοῦ δὲ σᾶς συμφέρει νὰ πεῖτε στὴ μάζα τὰ φριχτὰ «λάθη» καὶ τὶς προδοσίες τοῦ Σταλινισμοῦ. (Τὸ καϊμένο τὸ συλλαλητήριο ἐκεῖνο, λέμε καὶ πάλι!

Γιατὶ τὸ σκαρώσετε τότε; Ἢ μήπως ἀποτότε ἔγινε.. δημοκράτης ὁ Φράνκο;!..)

Ὅμως, δὲ θὰ προχωρήσουμε σ' αὐτὰ τὰ σημεῖα προτοῦ πάρουμε τὴν ἀπάντηση σας, ποὺ ὀφείλετε νὰ τὴ δώσετε. Θέλουμε ἁπλῶς, τώρα, νὰ μᾶς πεῖτε πῶς τὶς ὀνομάζετε, στὴ δικιά σας τὴ γλῶσσα, τὶς δυὸ πράξεις...

Ἀλλὰ πῶς μπορεῖ νὰ μυρίζει τὸ σῶμα, ὅταν ἡ κεφαλὴ βρωμιᾶ;! Τὶ λέτε; Ἀπ' αὐτὰ δὲν μποροῦν νὰ σᾶς κρίνουν οἱ μάζες, ὅπου γῆς κι' ἂν βρίσκεστε, σταλινικοί;

Μὰ θὰ προχωρήσουμε καὶ θἀναλύσουμε καὶ τὴ ντόπια δική σας πολιτική, μὲ ντοκουμέντα καὶ ὄχι μὲ λόγια ὅπως ἐσεῖς.

Ὑπομονὴ χρειάζεται, καὶ θὰ παρελάσουν ὅλες οἱ ἀνομίες σας σὲ βάρος τῶν μαζῶν.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΑ ΧΑΛΙΑ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟΥ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Ἡ 18η τοῦ Ἰούνη, ἦταν ἡ μέρα τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Γαλλίας. Τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο τῶν Παρισίων ποὺ ἡ πλειοψηφία του εἶναι Ντεγκολιστική, ἀπεφάσισε ν' ἀνοίξει μιὰ λεωφόρο στὸ ὄνομα τοῦ στρατηγοῦ Λεκλὲρ ποὺ ὡς γεγονὸς εἴτανε ἕνας στρατιώτης τοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκὼλ ποὺ προορίζονταν νὰ γίνει ὁ ἀρχηγὸς τοῦ φασιστικοῦ στρατοῦ κάτω ἀπὸ τὴν προεδρία τοῦ Ντὲ Γκώλ.

Οἱ Σταλινικοὶ πῆγαν στὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο ν' ἀνακοινώσουν πὼς ὁ χαραχτῆρας τῶν διαδηλώσεων ποὺ ὀργάνωναν ἦταν ἐντελῶς ἐντάξει καὶ δὲ μποροῦσε νὰ προκληθεῖ ἀναταραχὴ καὶ νὰ διασαλευτεῖ ἡ δημόσια ἀσφάλεια.

Ὑπῆρχε καμιὰ πιθανότητα σύγκρουσης στοὺς δρόμους τοῦ Παρισιοῦ;

Μήτε οἱ Σταλινικοὶ οὔτε οἱ Ντεγκολιστὲς ἀποφάσισαν τέτοιο πράμα. Τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο ἔγραψε στὸν ἀρχηγὸ τῆς Κυβέρνησης ὅτι οἱ καλοὶ σκοποὶ τῶν Σταλινικῶν εἴχανε παρεξηγηθῆ ἀπὸ αὐτὴν καὶ τὸ Σταλινικὸ ἀντισυλλαλητήριο καὶ οἱ ἀντιδιαδηλώσεις ποὺ εἶχαν ὀργανωθεῖ, εἶχαν μονάχα σκοπὸ νὰ μποδίσουν τὴν Κυβέρνηση νὰ προσδεθῆ στὸ ἅρμα τοῦ Ντεγκολισμοῦ παίρνοντας τὸ φασιστικὸ κατήφορο.

Ὕστερα ἀπ' τὶς ἐξιγήσεις, δόθηκε ἄδεια στοὺς Σταλινικοὺς νὰ ὀργανώσουνε τὸ ἀντισυλλαλητήριο καὶ τὶς ἀντιδιαδηλώσεις τους, σ' ἀπόσταση ἑνὸς χιλιομέτρου ἀπὸ τοὺς Ντεγκολικούς!

Στὸ διάστημα τῶν διαδηλώσεων οἱ Σοσιαλιστὲς τῆς Γαλλίας μὲ προκήρυξή τους, κάλεσαν τοὺς ὀπαδούς τους νὰ μείνουν στὰ σπίτια τους, γιὰ νὰ μὴ παρεμποδιστεῖ ἡ Ἀστυνομία ἀπὸ τὸ καθῆκο της σὲ περίπτωση ἀνάγκης.

Τὸ πρωῒ τῆς 18ης τοῦ Ἰούνη, ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς παρακολουθήσανε

(Συνέχεια στὴ 2η σελίδα)

ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνηση, ποὺ ὅλο καὶ λαβαίνει οἰκονομικὴ καὶ στρατιωτικὴ ἐνίσχυση ἀπὸ τὸν ἰμπεριαλισμὸ τῆς Ε.Π.Α., εἶναι μιὰ χτηνώδης στρατιωτικὴ δικτατορία μιᾶς μικρῆς κλίκας βιομηχάνων, μεγαλοτσιφλικάδων καὶ στρατηγῶν, ποὺ κυριαρχεῖ πάνω σὲ ἑκατομμύρια ἐξαθλιωμένων τούρκων ἀγροτῶν καὶ ἐργατῶν. Ὁ Τρούμαν στὸ λόγο του στὸ Κογκρέσσο μίλησε γιὰ βοήθεια «στοὺς ἐλεύθερους λαοὺς γιὰ νὰ διατηρήσουν τοὺς ἐλεύθερους θεσμούς τους». Ἀλλὰ γιὰ τὸν τούρκικο λαὸ δὲν ὑπάρχουν ἐλεύθεροι θεσμοί. Ὁ Κεμὰλ Πασσᾶς φανερώθηκε στὶς ἀρχὲς τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνα ἀπὸ τὸν πόλεμο τῆς Τουρκικῆς Ἀνεξαρτησίας σὰν ἕνας δικτάτορας ποὺ καθιέρωσε τὸ σύστημα διακυβέρνησης ἀπὸ ἕνα κόμμα. Αὐτὸς ὁ δεσποτισμὸς καὶ τὸ «Λαϊκὸ Δημοκρατικὸ Κόμμα» κυβερνοῦν ἀκόμα. Ἐπὶ 23 χρόνια μόνο αὐτὸ τὸ κόμμα ἐπιτράπηκε νὰ ὑπάρχει. Ὅλοι οἱ κυβερνητικοὶ καὶ δημοκρατικοὶ ὑπάλληλοι δάσκαλοι κλπ. ἦταν ὑποχρεωτικὰ νὰ εἶναι μέλη αὐτοῦ τοῦ κόμματος. Ὅλες οἱ ὁμάδες τῆς μειοψηφίας ἀποκλείονταν. Κι' αὐτὸ τὸ κόμμα ἦταν ἁπλῶς τὸ ὄργανο μιᾶς μικρῆς κλίκας, στρατοκρατῶν, βιομηχάνων καὶ μεγαλοτσιφλικάδων. Οἱ ὑποψήφιοι γιὰ κάθε θέση ὑποδειχνόντουσαν ἀπὸ τὸν δικτάτορα.

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΕΚΤΕΛΕΣΜΕΝΟΙ

Τὸ 1926 ὁ Κεμὰλ Πασσᾶς χρησιμοποίησε σὰν πρόσχημα τὴν ἐξέγερση τῶν Κούρδων, μιᾶς καταπιεζόμενης μειονότητας, γιὰ νὰ ξεκαθαρίσει τὴ χώρα καὶ τὸ ἴδιο τὸ κόμμα του ἀπὸ κάθε ἀντιπολιτευόμενο στοιχεῖο. Ἐγκαθίδρυσαν τὰ καλούμενα δῆθεν «Δικαστήρια Ἀνεξαρτησίας», καὶ χιλιάδες ἐκτελέστηκαν ἢ ἐξορίστηκαν. Τὸ 1930 ἐπιτράπηκε τυπικὰ σ' ἕνα ἀντιπολιτευόμενο κόμμα νὰ κάνει τὴν ἐμφάνισή του, ἀλλὰ μόνο γιὰ νὰ ἀταγορευτεῖ γρήγορα.

Γιὰ νὰ διευκολύνει τὴν ἐσωτερικὴ κατάσταση καὶ γιὰ νὰ «παρουσιαστεῖ» σὰ μιὰ Δημοκρατία, ὁ διάδοχος τοῦ Κεμάλ, Ἰνονοῦ, σχεδίασε «ἐλεύθερες» ἐκλογές, τὶς πρῶτες στὴν ἱστορία τῆς σύγχρονης Τουρκίας. Ἀμέσως σχηματίστηκε ἕνα κόμμα ποὺ ἀντιπροσώπευε μιὰ δυσαρεστημένη μερίδα τῆς ἄρχουσας τάξης. Ὁλόκληρος ὁ μηχανισμὸς τῆς κυβέρνησης καὶ τοῦ στρατοῦ χρησιμοποιήθηκε γιὰ νὰ βοηθήσει τὴν καμπάνια τοῦ κυβερνητικοῦ κόμματος καὶ νὰ ἐμποδίσει μὲ κάθε τρόπο τὴ δράση τῆς ἀντιπολίτευσης. Τοπικοὶ ἡγέτες τῆς ἀντιπολίτευσης δολοφονηθήκανε ἀπὸ πόλισμαν καὶ κυβερνητικὲς συμμορίες. Τελικὰ ἡ κυβέρνηση ἀνάγγειλε ὅτι ἀπὸ τὶς 416 ἕδρες τῆς Βουλῆς κέρδισε τὶς 346. Τὸ κόμμα τῆς ἀντιπολίτευσης ἀμφισβήτησε τὴ γνησιότητα 300 ἑδρῶν κι' ἔφερε ἀποδειχτικὰ ντοκουμέντα. Περιττὸ νὰ ποῦμε ὅτι ἡ ἀμφισβήτηση ἀγνοήθηκε. Ἡ νέα κυβέρνηση, ποὺ σχηματίστηκε ἀμέσως μετὰ τὶς ἐκλογές, ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ πιὸ ἀντιδραστικὰ στοιχεῖα τοῦ κυβερνητικοῦ κόμματος. Ἡ πρώτη της ἐνέργεια ἦταν νὰ φιμώσει τὸν τύπο καὶ νὰ φτιάξει τέτοιους νόμους ποὺ κάθε κριτικὴ ἐνάντια στὴν κυβέρνηση νὰ τιμωρεῖται αὐστηρά.

ΔΙΚΤΑΤΟΡΕΣ ΚΥΒΕΡΝΑΝΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Σ' ἕνα λόγο του πρὸς τὸ Κογκρέσσο ὁ Τρούμαν κατάνγειλε τὶς κυβερνήσεις ποὺ βασίζονται «πάνω στὴ θέληση μιᾶς μειοψηφίας, ποὺ ἐπεβλήθηκε βίαια στὴν πλειοψηφία», καθὼς καὶ τὶς κυβερνήσεις ποὺ βασίζονται «στὴν τρομοκρατία, τὴν καταπίεση, στὸ φιμωμένο τύπο καὶ ράδιο στὶς προσχεδιασμένες ἐκλογές καὶ στὴ κατάργηση τῶν προσωπικῶν ἐλευθεριῶν». Καθένας μποροῦσε νὰ εἶχε πιστέψει ὅτι ὁ Τροῦμαν καταφερόταν ἐνάντια στὴ δικτατορία τῆς Τουρκίας. Ἀλλὰ ΟΧΙ. Γιὰ ἕναν καπιταλιστὴ πολιτικὸ στὸ δρόμο τῆς προετοιμασίας τοῦ πολέμου εἶναι συνηθισμένο νὰ ἐξυμνεῖ μιὰ αὐθεντικὴ δικτατορία ὅπως τῆς Τουρκίας σὰν «ἕναν ἐλεύθερο λαὸ» μὲ «ἐλεύθερους θεσμούς».

Οἱ Τοῦρκοι δεσπότες διατηροῦν ἕνα σταθερὸ στρατὸ ἐνάμισυ περίπου ἑκατομμυρίου. Αὐτὸ τὸ ἔξοδο ἀπορροφᾶ τὰ 50% τοῦ προϋπολογισμοῦ. Καὶ ἡ Τουρκία ἔχει ἕνα ἀπὸ τὰ χαμηλότερα εἰσοδήματα στὸν κόσμο.

Ἡ ἐξαθλιωμένη ἀγροτιά, ποὺ ἀποτελεῖ τὰ τρία τέταρτα τοῦ πληθυσμοῦ, συνθλίβεται κάτω ἀπὸ τὸ διπλὸ φορτίο τοῦ τσιφλικαδισμοῦ καὶ τῆς ὑπερφορολογίας. Ἐπίσημα γίνεται παραδεχτὸ ὅτι τὰ 50% τῶν ἀγροτῶν δὲν ἔχουν γῆ. Ἀλλὰ ἀμερόληπτοι παρατηρητὲς βάζουν τὸ ποσοστὸ πολὺ ψηλότερα. Φόροι ὑπάρχουν πολὺ βαριοὶ καὶ διάφοροι. Ἂς σημειωθεῖ ὅτι ὑπάρχει φόρος ἀκόμα καὶ στὶς κότες.

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΕΠΙΤΗΡΟΥΝΤΑΙ

Ἡ ἐργατικὴ τάξη τῆς Τουρκίας εἶναι νέα καὶ μικρή. Ἐπιτηρεῖται ἀπὸ τὴν κυβερνητικὴ ἀστυνομία πάρα πολύ. Ἐπαναστατικὰ μαρξιστικὰ κόμματα ἀταγορεύονται, φυσικά, διὰ νόμου. Ἐπίσης καὶ κάθε συνδικάτο μὲ διεθνῆ ἐπαφή. Ἐνῶ τοπικὰ συνδικάτα ἔχουν δημιουργηθεῖ σὲ χίλια δυὸ ἐμπόδια, ἡ κυβέρνηση ἐμπόδιοε τὴ δημιουργία συνδικάτων σὲ ἐθνικὴ κλίμακα. Οἱ ἀπεργίες ἀπαγορεύονται διὰ νόμου καὶ τιμωροῦνται αὐστηρά.

Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ πολέμου ἡ Τουρκικὴ ἄρχουσα τάξη ἐπικόμισε τεράστια κέρδη. Ἐνῶ οἱ ναζὶ εἶχαν τὸ ἀνώτερο πρόσταγμα, οἱ τοῦρκοι καπιταλιστὲς ἐγκαθίδρυσαν στενοὺς κι' ἐπικερδεῖς δεσμοὺς μὲ τοὺς γερμανοὺς καπιταλιστές. Οἱ τοῦρκοι ἡγέτες βρῆκαν ὅτι ἡ κυβερνητική τους πολιτικὴ εἶχε πολλὰ κοινὰ μὲ τοὺς ναζί. Τὰ ἐνιὰ δέκατα τῶν τούρκικων ἐξαγωγῶν πήγαιναν στὴ Γερμανία. Ὅταν οἱ Σύμμαχοι ἰμπεριαλιστὲς ἄρχισαν νὰ διαγωνίζονται στὰ σο-

(Συνέχεια στὴ 2η σελίδα)

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ

ΤΡΟΤΣΚΥ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΣΕ ΜΙΑ ΚΑΙ ΜΟΝΗ ΧΩΡΑ

(ΤΟ ΕΠΙΜΑΧΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ)

(Ἀπ' τὸ προηγούμενο)

Αὐτὴ ἡ ἀλλαγὴ ἐπαναστατικῆς σειρᾶς μεταξὺ τῆς δύσης καὶ τῆς ἀνατολῆς, μ' ὅλη της τὴν σπουδαιότητα γιὰ τὴ μοῖρα τῆς Ρωσσίας κι' ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, ἐν τούτοις ἔχει πολὺ περιωρισμένη ἱστορική σημασίαν. Ἄσχετα μὲ τὸ πόσο ἡ Ρωσσικὴ ἐπανάσταση πήδηξε μπροστά, ἡ ἐξάρτησή της ἀπὸ τὴν παγκόσμια ἐπανάσταση δὲν ἐξαφανίστηκε οὔτε κἂν λιγότερο. Ἡ δυνατότητα τῆς αὔξησης τῶν δημοκρατικῶν σὲ σοσιαλιστικὲς μεταρρυθμίσεις δημιουργεῖται ἄμεσα ἀπὸ ἕνα συνδυασμὸ τῶν ἐπιτοπίων ἐσωτερικῶν συνθηκῶν, καὶ κυριότερη μεταξύ τους εἶναι ἡ συσχέτιση μεταξὺ τοῦ προλεταριάτου καὶ τῆς ἀγροτικῆς μάζας. Ἀλλά, στὴν τελευταία στιγμή, τὰ ὅρια τῆς σοσιαλιστικῆς μεταμόρφωσης ὑπαγορεύονται ἀπὸ τὶς οἰκονομικὲς καὶ πολιτικὲς συνθῆκες τοῦ παγκόσμιου ὁρίζοντα. Ὅσον δυνατὸ κι' ἂν εἶναι τὸ ἐθνικὸ κίνητρο, δὲν μπορεῖ νὰ πηδήξει ἔξω καὶ ὑπεράνω ἀπ' τὸν πλανήτη μας.

Κατηγορώντας τὸν «Τροτκισμὸ» ἡ Κομμουνιστικὴ Διεθνὴς ἔχει κτυπήσει μὲ ἰδιαίτερη δύναμη τὴ γνώμη ὅτι τὸ Ρωσσικὸ προλεταριάτο, ἀφοῦ πάρει τὸ πηδάλιο, κι' ἂν δὲ βρεῖ ὑποστήριξη ἀπὸ τὴ δύση, «θὰ ἔλθει σὲ ἐχθρικὲς συγκρούσεις.... μὲ τὶς πλατιὲς μάζες τῶν ἀγροτῶν ποὺ μὲ τὴν συνεργασία τους πῆρε τὴν ἐξουσία....» Κι' ἂν ἀκόμα θεωρεῖται πὼς τὸ ἱστορικὸ πείραμα ἔχει πλέρια ἀνασκευάσει αὐτὴ τὴ πρόγνωση ποὺ διατυπώθηκε ἀπὸ τὸν Τρόσκυ στὰ 1905, σὲ καιρὸ δηλ. ποὺ οὔτε ἕνας ἀπὸ τοὺς τωρινοὺς κριτικούς του παραδεχόταν τὴν ἰδέα κἂν μιᾶς προλεταριακῆς δικτατορίας στὴ Ρωσσία —ἀκόμα καὶ σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση, παραμένει ἀναμφισβήτητο γεγονὸς πὼς αὐτὴ ἡ ἄποψη γιὰ τὴν ἀγροτιὰ ὡς ἀναξιόπιστο καὶ προδοτικὸ σύμμαχο ἦταν κοινὸ κτῆμα ὅλων τῶν Ρώσσων Μαρξιστῶν, συμπεριλαμβάνοντας καὶ τὸ Λένιν. Ἡ πραγματικὴ παράδοση τοῦ Μπολσεβικισμοῦ, δὲν ἔχει τίποτε τὸ κοινὸ μὲ τὸ δόγμα μιᾶς προαποφασισμένης ἁρμονίας συμφερόντων μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἀγροτῶν. Τοὐναντίο ἡ ἐπίκριση αὐτῆς τῆς μικροαστικῆς θεωρίας ἦταν πάντοτε, ἕνα σπουδαιότατο στοιχεῖο στὸ μακρὸ ἀγῶνα τῶν Μαρξιστῶν μὲ τοὺς Ναροντνικους.

«Μιὰ κι' ἡ ἐποχὴ τῆς δημοκρατικῆς ἐπανάστασης πέρασε», ἔγραφε ὁ Λένιν, τὸ 1905, «τότε θὰ εἶναι γελοῖο καὶ νὰ μιλᾶ κανεὶς ἀκόμα γιὰ τὴν ἑνωμένη θέληση» τοῦ προλεταριάτου καὶ τῆς ἀγροτιᾶς». Ἡ ἀγροτιά, σὰν τάξη γεωχτημόνων θὰ παίξει τὸν ἴδιο προδοτικό, ἄστατο ρόλο στὸν ἀγῶνα (γιὰ τὸν σοσιαλισμό) ποὺ ἡ ἀστικὴ τάξη παίζει τώρα στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴ δημοκρατία. Τὸ νὰ ξεχνᾶ κανεὶς αὐτὸ εἶναι σὰ νὰ ξεχνᾶ τὸ σοσιαλισμό, εἶναι σὰ νὰ ἐξαπατᾶ τὸν ἑαυτό του καὶ τοὺς ἄλλους γιὰ τὰ γνήσια συμφέροντα καὶ καθήκοντα τοῦ προλεταριάτου».

Ἐργαζόμενος γιὰ χρήση δική του στὰ 1905 πάνω σ' ἕνα σχέδιο τῆς συσχέτισης τῶν τάξεων κατὰ τὴ διάρκεια τῆς πορείας τῆς ἐπανάστασης, ὁ Λένιν χαραχτήρισε μὲ τὶς ἀκόλουθες λέξεις τὴν κατάσταση ποὺ πρέπει νὰ σχηματισθεῖ ὕστερα ἀπ' τὴ διάλυση τῆς μεγαλογεωχτημονικῆς ἰδιοχτησίας.

«Τὸ προλεταριάτο ἀγωνίζεται κιόλας γιὰ τὴ διατήρηση τῶν νικῶν τῆς δημοκρατίας, πρὸς χάρη τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης. Ὁ ἀγώνας αὐτὸς θὰ ἦταν σχεδὸ χωρὶς ἐλπίδα γιὰ τὸ Ρωσσικὸ προλεαριάτο μόνο του, καὶ ἡ ἥττα του ἀναπόφευχτη,..... ἂν τὸ εὐρωπαϊκὸ σοσιαλιστικὸ προλεταριάτο δὲν ἐρχόταν νὰ βοηθήσει τὸ Ρωσσικὸ προλεταριάτο,... Σὲ κεῖνο τὸ στάδιο ἡ φιλελεύθερη ἀστικὴ τάξη κ' ἡ εὔπορη, (καὶ μέρος τῆς μέσης) ἀγροτιᾶς θὰ ὀργανώσουν ἀντεπανάσταση. Τὸ Ρωσσικὸ προλεταριάτο, μὲ τὸ Εὐρωπαϊκό, θὰ ὀργανώσουν τὴν ἐπανάσταση. Μ' αὐτὲς τὶς συνθῆκες, τὸ Ρωσσικὸ προλεταριάτο πιθανὸ νὰ κερδίσει μιὰ δεύτερη νίκη. Ὁ σκοπὸς τότε δὲν χάνεται. Ἡ δεύτερη νίκη θὰ εἶναι ἡ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση στὴν Εὐρώπη. Οἱ Εὐρωπαῖοι ἐργάτες θὰ μᾶς δείξουν «πῶς τὸ κάνουν».

Κατὰ τὶς ἴδιες ἡμέρες σχεδὸν ὁ Τρόσκυ ἔγραφε: «Ἡ ἀντίφαση μέσα στὴ κατάσταση μιᾶς Κυβέρνησης ἐργατῶν σὲ μιὰ ὀπισθοδρομικὴ χώρα, μὲ τὸν ἀγροτικὸ πληθυσμὸ σὲ σαρωτικὴ πλειονότητα, μπορεῖ νὰ βρεῖ τὴ λύση της μόνο πάνω σὲ διεθνῆ κλίμακα, στὴν κορύφωση τῆς παγκόσμιας προλεταριακῆς ἐπανάστασης». Εἶναι αὐτὲς τὶς λέξεις ποὺ ὁ Στάλιν κατόπι παρέθεσε, γιὰ νὰ δείξει «τὸ τεράστιο χάσμα ποὺ χώριζε τὴ Λενινιστικὴ θεωρία τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου ἀπὸ τὴ θεωρία τοῦ Τρόσκυ». Οἱ παραθέσεις μαρτυροῦν, ὅμως, ὅτι, παρ' ὅλες τὶς ἀναμφίβολες διαφορὲς μεταξὺ τῶν ἐπαναστατικῶν ἀντιλήψεων τοῦ Λένιν καὶ τοῦ Τρόσκυ ἐκεῖνο τὸν καιρό, ἦταν ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ «ἀστάτου» καὶ «προδοτικοῦ» ρόλου τῆς ἀγροτιᾶς ποὺ οἱ γνῶμες τους οὐσιαστικὰ συμπέφτανε ἤδη σὲ κεῖνες τὲς μακρυνὲς μέρες.

Τὸ Τλεβάρη τοῦ 1906 ὁ Λένιν γράφει: «Ὑποστηρίζουμε τὸ ἀγροτικὸ κίνημα ὡς τὸ τέλος, ἀλλὰ ὀφείλομε νὰ θυμούμαστε πὼς αὐτὸ εἶναι τὸ κίνημα μιᾶς ἄλλης τάξης, ὄχι ἐκείνης τῆς τάξης ποὺ δύναται καὶ θὰ κατορθώση τὴν σοσιαλιστικὴν ἐπανάσταση». «Ἡ Ρωσσικὴ ἐπανάσταση», κηρύττει τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1906, «ἔχει ἀρκετὲς δυνάμεις γιὰ νὰ κρατήσει τοὺς καρποὺς τῆς νίκης της..... γιατὶ σὲ μιὰ χώρα μὲ μιὰ τεράστια ἀνάπτυξη τῆς μικροβιομηχανίας, οἱ μικροπαραγωγοὶ ἐμπορευμάτων, μεταξὺ αὐτῶν οἱ ἀγρότες, ἀναπόφευχτα θὰ στραφοῦν ἐναντίο τοῦ ἐργάτη, ὅταν αὐτὸς θὰ προχωρήσει ἀπὸ τὴν ἐλευθερία στὸ σοσιαλισμό..... Γιὰ νὰ ἐμποδίσει μιὰ παλινόρθωση, ἡ Ρωσσικὴ ἐπανάσταση ἔχει ἀνάγκη, ὄχι μιᾶς Ρωσσικῆς ἐφεδρείας: ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἔξω. Ὑπάρχει τέτοια ἐφεδρεία στὸν κόσμο; Ὑπάρχει: τὸ σοσιαλιστικὸ προλεταριάτο στὴ Δύση».

Σὲ διάφορους συνδυασμοὺς, ἀλλὰ οὐσιαστικὰ χωρὶς ἀλλαγή, αὐτὲς οἱ σκέψεις περνοῦν διὰ μέσου ὅλων τῶν χρόνων τῆς ἀντίδρασης καὶ τοῦ πολέμου. Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ πολλαπλασιάσωμεν τὰ παραδείγματα. Ἡ ἀντίληψη τοῦ κόμματος γιὰ τὴν ἐπανάσταση πρέπει νὰ ἔχει πάρει τὴν πιὸ τελειοποιημένη, τὴν πιὸ περιεσταλμένη μορφή της μέσα στὴ φωτιὰ τῶν ἐπαναστατικῶν γεγονότων. Ἂν οἱ θεωρητικοὶ τοῦ Μπολσεβικισμοῦ ἔτειναν ἤδη πρὸ τῆς ἐπανάστασης πρὸς τὸν σοσιαλισμὸ σὲ μιὰ χωριστὴ χώρα», αὐτὴ ἡ θεωρία κατ' ἀνάγκην θὰ ἐρχόταν στὸ φῶς κατὰ τὴν περίοδο τοῦ ἄμεσου ἀγώνα γιὰ τὴν ἐξουσία. Ἔγινε ἔτσι στὴν πραγματικότητα; Ὁ χρόνος 1917 θὰ δώση τὴν ἀπάντηση.

Ὅταν ἀναχωροῦσε γιὰ τὴν Ρωσσία μετὰ τὴν ἐπανάσταση τοῦ Φλεβάρη ὁ Λένιν ἔγραφε, σὲ μιὰ ἀποχαιρετιστικὴ ἐπιστολὴ στοὺς Ἐλβετοὺς ἐργάτες: «Τὸ Ρωσσικὸ προλεταριάτο, δὲν μπορεῖ μὲ τὶς δικές του δυνάμεις νὰ στερεώσει τὴ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση. Ἀλλὰ μπορεῖ νὰ καλλιτερεύση τὴν κατάσταση ποὺ μ' αὐτὴ ὁ πρῶτος, ὁ ἐμπιστός του σύμμαχος, τὸ Εὐρωπαϊκὸ κι' Ἀμερικανικὸ προλεταριάτο, θὰ μπεῖ στὴν ἀποφασιστικὴ μάχη».

Ἡ ἀπόφαση τοῦ Λένιν, ἐπικυρωμένη ἀπ' τὴ συνδυάσκεψη τ' Ἀπρίλη λέει: «Τὸ προλεταριάτο τῆς Ρωσσίας, ἀρχίζοντας δράση σὲ μιὰ ἀπ' τὶς πιὸ ὀπισθοδρομικὲς χώρες τῆς Εὐρώπης, ἀνάμεσα στὶς μάζες ἑνὸς μικροαγροτικοῦ πληθυσμοῦ, δὲ μπορεῖ νὰ βάλει σὰ σκοπό του τὴν ἄμεση πραγματοποίηση τῆς σοσιαλιστικῆς μεταμόρφωσης». Ἂν καὶ σ' αὐτὲς τὶς πρῶτες γραμμὲς ἡ ἀπόφαση συμβαδίζει στενὰ μὲ τὴν θεωρητικὴ παράδοση τοῦ κόμματος, ὅμως κάνει ἕνα ἀποφασιστικὸ βῆμα.

(Συνεχίζεται)

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ!

ΜΗ ΣΑΣ ΞΕΦΕΒΓΕΙ ΠΩΣ Ο «ΕΡΓΑΤΗΣ ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΣΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΤΑ ΧΕΡΙΑ! ΣΤΕΛΝΕΤΕ ΣΤΗΝ ΩΡΑ ΤΗΣ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ, ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ!

ΕΞΩ ΚΑΙ ΠΕΡ' ΑΠ' ΤΟ ΚΑΤΩΦΛΙ ΜΑΣ

Ὕστερα ἀπὸ μιὰ βιαστικὴ δίκη «κεκλεισμένων τῶν θυρῶν» οἱ μαριονέττες τοῦ Κρεμλίνου στὴν Ἀλβανία, καταδικάσανε σὲ θάνατο τὸν Κόξι, πρώην Γ. Γ. τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Ἀλβανίας, πρώην ὑπουργὸ τῶν Ἐσωτερικῶν στὴν κυβέρνηση Ἐμβὲρ Χότζα, ἀρχηγὸ τοῦ κινήματος ἀντίστασης τοῦ Ἀλβανικοῦ Λαοῦ ἐνάντια στοὺς Ἰταλοὺς καὶ τοὺς Γερμανοὺς φασίστες, ποὺ δὲ θέλησε νὰ καταθέσει τὰ ὅπλα τῆς κριτικῆς ἐνάντια στὴ γραφειοκρατία, κι' ἀγωνίστηκε μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τὲς γραμμὲς τοῦ Σταλινισμοῦ γιὰ τὴν ἐδραίωση τῆς Ἐργατικῆς Δημοκρατίας.

Μαζί του καταδικάστηκαν πλῆθος ὁλόκληρο ἀγωνιστῶν, ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς κι' ὁ Παντὶ Χρίστο, ποὺ καταδικάστηκαν σὲ μακροχρόνιες ποινὲς φυλάκισης. Ὅλοι κατηγορήθηκαν γιὰ Τροτσκυστικὴ δράση, καὶ πὼς βρισκόντουσαν στὴν ὑπηρεσία τοῦ Τίτο, κι' ἐργάζουνταν γιὰ τὴν ὑποδούλωση τῆς Ἀλβανίας στὴ Γιουγκοσλαβία.

Ὁ Κόξι ἐχτελέστηκε τὴν αὐγὴ τῆς ἑπομένης τῆς καταδίκης του, προτοῦ ἀκόμα μάθει ἡ Ἐργατικὴ Τάξη πὼς ὁ ἀρχηγός της εἶχε παρουσιασθεῖ σὲ δίκη καὶ εἶχε καταδικαστεῖ καὶ ἐχτελεστεῖ!

Σὲ ἄρθρο του ὁ ὑπουργὸς τῆς προπαγάνδας τῆς Κυβέρνησης Τίτο, σ. Μίλανερν Τζίλας, ἔχει γιὰ πρώτη φορὰ ἐπίσημα καταγγείλει τὴν Κομινφὸρμ σὰν ὑπαίτια γιὰ τὴν καταδίκη καὶ γιὰ τὸ φόνο τοῦ Κόξι Δόδγ στὴν Ἀλβανία.

Στὸ ἄρθρο του ὁ σ. Τζίλα ἀναφέρει πὼς γιὰ τοὺς ἴδιους λόγους ποὺ δολοφόνησαν τὸ Κόξι, τὰ ὄργανα τῆς Κομινφόρμ στὴν Ἀλβανία, ἔχουνε δολοφονήσει καὶ τὸ Μάρκο, ἔχουνε περάσει στὰ δίχτυά τους τὸν Γκομούλκα, καὶ τὸν Ράζκυ, τὸ Δημητρώφ, καὶ τὸν Κοστώφ τῆς Βουλγαρίας.

Τελειώνοντας τὸ ἄρθρο του ὁ σ. Τζίλας, καταλήγει: Ὁ Ἀλβανὸς ἥρωας, ποὶ τὰ αἷμα του θὰ ἐκδικηθεῖ σύντομα τοὺς δολοφόνους του, ἔχει δολοφονηθεῖ κατὰ τὸν πιὸ ἄγριο τρόπο, μὲ τὸ πρόσχημα μιᾶς ψεύτικης καὶ σκηνοθετημένης ἀπὸ τὴν Κομινφὸρμ δίκης.

Ὕστερα ἀπὸ τὴ δημοσίευση τοῦ ἄρθρου τοῦ σ. Τζίλα, στὴ «Μπόρπα», στὴν ἔκδοσή της 14 τοῦ Ἰούνη, τὸ Οὐγγρικὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα δημοσίευσε ἀνακοίνωση ἀνακοινόνοντας τὴ διαγραφὴ τοῦ Ράζκυ ἀπὸ τὸ κόμμα ὅπως καὶ τοῦ Τίβορ Σβοέννυ, μὲ τὴν κατηγορία πὼς εἶναι κατάσκοποι καὶ Τροτσκυστὲς πράκτορες μέσα στὸ Κόμμα.

Ὁ Ράζκυ, ἔπαιξε σπουδαιότατο ρόλο μέσα στὸ Οὐγγρικὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα ἰσοδύναμο μὲ τὸ ρόλο τοῦ Μάρκου, τοῦ Γκομούλκα, τοῦ Κόξι καὶ τοῦ Κοστώβ.

Ὕστερα ἀπ' αὐτὲς τὶς ἐκκαθαρήσεις καὶ τὶς ἐχτελέσεις, ἡ κρίση τοῦ Σταλινισμοῦ ἐχτείνεται σ' ὅλες τὶς χῶρες ποὺ βρίσκονται σ' ἄμεση ἐπαφὴ μὲ τὸ Κρεμλίνον, σὲ βαθμὸ ποὺ νὰ μὴ μπορεῖ πιὰ ἡ γραφειοκρατία νὰ στηρίζεται στὰ πόδια της.

★

ΑΙΜΑΤΙΝΑ ΔΑΚΡΥΑ!...

Οἱ φασίστες, ντόπιοι καὶ ξένοι, χρησιμοποιήσανε καὶ δακρυογόνες χειροβομβίδες ἐνάντια στοὺς πεινασμένους ἀνέργους μας!

Τὸ Κυπριώτικο μας προλεταριάτο, ἀταράλλαχτα σὰν καὶ τὸ παγκόσμιο, ἂν καὶ τοὺς κανόνισε ὅλους ὅπως τοὺς ταίριαζε, κι' ἂν καὶ τυπικὰ διαμαρτυρήθηκε κιόλας (Τί νὰ γίνει;! Αὐτὰ ἔχει ἡ πολιτική...) ἐντούτοις, ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε, δὲν ἔχει κανένα μπουρζουάδικο παράπονο—γι' αὐτὰ τὰ τεχνητά, τὰ ψέφτικα δάκρυα ποὺ τοῦ προκάλεσαν. Γιατὶ δὲν εἶναι μὲ τὰ τέτοια κι' ἄλλα μπουρζουάδικα μασκαραλίκια, μὰ μὲ τὸ ἴδιο τὸ χέρι του ποὺ παίρνει τὸ δίκιο του!

Μιὰ ἄλλη, ὅμως, τώρα ἀπάντηση ποὺ δίνει στοὺς τυράννους του, εἶναι καὶ τούτη: Δὲν πιστεύει νἄχουνε κι' αὐτοὶ παράπονο ὅταν, αὔριο, ἀργὰ ἢ γλήγορα, τοὺς κάνει νὰ κλάψουν κι' αὐτοὶ ὄχι τεχνητά, ψέφτικα μὰ πύρινα, αἱμάτινα δάκρυα!...

★

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

(Συνέχεια ἀπ' τὴ 1η σελίδα)

βαρὰ τοὺς ναζί, οἱ τοῦρκοι ἡγέτες βρέθηκαν ἀκόμα σὲ πιὸ εὐνοϊκὴ θέση. Ἀμφότερα τὰ μέρη τοὺς ὑποσχόντουσαν εὔνοιες, καὶ ἔτσι παίξανε διπλὸ παιχνίδι γιὰ ὄφελος τους. Ὅταν οἱ ναζὶ ἄρχισαν νὰ χάνουν, ἡ τουρκικὴ ἄρχουσα τάξη ἀνακάλυψε ὅτι ἡ κυβερνητικὴ φιλοσοφία της, ἔπειτα ἀπ' ὅλα αὐτά, ἦταν περισσότερο «δημοκρατικὴ» ἀπὸ φασιστική.

Σήμερα ἡ Τουρκία βρίσκεται στὰ πρόθυρα μιᾶς οἰκονομικῆς κρίσης. Ἡ πολεμικὴ εὐημερία ἐξατμίστηκε. Ὁ πληθωρισμὸς ἀνέβασε τὸ κόστος τῆς ζωῆς πέντε φορὲς πάνω ἀπὸ ὅτι ἦταν τὸ 1939.

Οἱ ἐργάτες καὶ οἱ ἀγρότες βρίσκονται σὲ ζύμωση. Εἶναι σημαντικὸ ὅτι ἡ κυβέρνηση συναντᾶ μεγαλύτερη ἀντιπολίτευση κι' ἔχασε περισσότερες ἕδρες, τὸν περασμένο χρόνο, στὶς ἀστικὲς προλεταριακὲς περιοχές. Γιὰ νὰ κρατήσει τὴν κυριαρχία της καὶ τὸν ὑπερβολικὸ στρατό της χρειάζεται «ἐξωτερικὴ βοήθεια». Ὁ ἰμπεριαλισμὸς τῶν Ε.Π.Α. τρέχει τώρα στὴ σωτηρία της, σκοτώνοντας μ' ἕνα σμπάρο δυὸ τρυγόνια, κερδίζοντας μιὰ στρατηγικὴ στρατιωτικὴ καὶ ναυτικὴ βάση ἐνάντια στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ δυναμώνοντας ἕνα χρεωκοπημένο δεσποτισμὸ στὴν ἐκρηχτικὴ Ἔγγυς Ἀνατολή.

★

ΤΑ ΧΑΛΙΑ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟΥ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

(Συνέχεια ἀπ' τὴ 1η σελίδα)

τὴν τελετὴ σὲ μνήμη τοῦ στρατηγοῦ Λεκραίρ, ποὺ ὁλόκληρη τὴ στρατιωτικὴ πεῖρα του τὴν κατανάλωσε γιὰ νὰ συντρίψει τὸ κίνημα τοῦ Βιετναμικοῦ Λαοῦ.

Στὴ Ντεγκωλιστικὴ διαδήλωση πῆραν μέρος 30.000. Στὴ Σταλινικὴ λίγοι παραπάνω. Ἀνάμεσα στοὺς Σταλινικοὺς καὶ τοὺς Ντεγκωλιστὲς ὑπῆρχαν 25.000 ἀστυνομικοί. Οἱ ἐργάτες ἐγκατέλειψαν τὶς διαδηλώσεις μὲ πικρία, γιατὶ περίμεναν ἀπὸ καιρὸ τὴν εὐκαιρία γιὰ νὰ δώσουνε στοὺς Ντεγκωλιστὲς ἕνα μάθημα. Στὸ τέλος τῶν διαδηλώσεων μιὰ πτέρυγα διαδηλωτῶν ἀπὸ ἀρκετὲς χιλιάδες ἐργάτες ποὺ προχωροῦσαν πρὸς τὸ Παρίσι, ἦλθε σὲ σύγκρουση μὲ τοὺς Ντεγκωλιστές, καὶ τοὺς Ἀστυνομικούς, στὴ γέφυρα τοῦ Ἁγίου Μιχαήλ. Μόνο 300 φασίστες δοκίμασαν νὰ παρελάσουν κατὰ ὁμάδες στὸ Παρίσι, ὕστερα ἀπ' αὐτὴ τὴ σύγκρουση.

ΓΙΑΤΙ ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

Ἡ Ἀγγλικὴ Αὐτοκρατορία περνᾶ μιὰ κρίση. Οἱ ἀγῶνες τῶν λαῶν, ποὺ καταπιέζει, γιὰ τὴν πλήρη ἀνεξαρτησία τους, ἐκδηλώνουνται κατὰ διαφόρους τρόπους, διαμαρτυρίες, διαδηλώσεις, ἀπεργίες καὶ ἔνοπλες συγκρούσεις. Αὐτὸ τὸ κίνημα Ἀνεξαρτησίας, ἰδιαίτερα στὴν Αἴγυπτο καὶ τὶς Ἰνδίες, ἀναγκάζεται νὰ τὸ ἀντιμετωπίσει σήμερα ἡ Ἐργατικὴ Κυβέρνηση. Στὴ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων διεξάγονται συζητήσεις ἀνάμεσα στοὺς συντηρητικοὺς καὶ ἐργατικούς. Σκοπὸς καὶ τῶν δυὸ εἶναι πῶς θὰ διατηρήσουν σὲ πλήρη ἀκμὴ τὴ Βρεττανικὴ Αὐτοκρατορία. Τὰ μέσα διαφέρουν. Οἱ συντηρητικοὶ θέλουν νὰ χρησιμοποιήσουν γιὰ τὴν διατήρηση τὰ μέσα βίας, οἱ ἐργατικοὶ χωρὶς νὰ παραλείπουν τὴ χρησιμοποίησή τους, φροντίζουν νὰ χρησιμοποιήσουν τὴν ἀπάτη μὲ πιὸ ἐξελικτικὰ μέσα. Διακηρύσσουν ὅτι θέλουν κι' αὐτοὶ τὴν ἀνεξαρτησία καὶ συγχρόνως μὲ τὶς ἐπιτροπές, ποὺ στέλνουν νὰ διαπραγματευθοῦν τὴν «ἀνεξαρτησία» ἐπιδιώκουν τὸ μεγαλύτερο ἀλυσσόδεμά τους, ἀλλὰ ποὺ νὰ φαίνεται ὅτι αὐτὸ γίνεται καὶ μὲ τὴ θέλησή τους. Οἱ προτάσεις συμμαχίας, ἡ συμμετοχὴ στὴν Ἀγγλικὴ Συμπολιτεία ἔχουν σκοπὸ νὰ κάνουν τὶς χῶρες αὐτὲς συνυπεύθυνες γιὰ τὴν πολιτικὴ τῶν κυβερνήσεων τοῦ Λονδίνου καὶ σὲ περίπτωση πολέμου νὰ τὶς ὑποχρεώσουν νὰ ἐπιστρατευτοῦν καὶ νὰ διαθέσουν ἀνθρώπους καὶ ὑλικὰ μέσα στὴν ἐξυπηρέτηση τοῦ «κοινοῦ» σκοποῦ.

Ἡ ἐργατικὴ κυβέρνηση προσπαθεῖ ἀκόμα νὰ ὑποθάλπει ὑπάρχουσες διαφορές, φυλετικές, θρησκευτικὲς ἢ κομματικὲς στὸ ἐσωτερικὸ κάθε χώρας γιὰ νὰ ἐπιτυγχάνει νὰ παίζει τὸ ρόλο τοῦ διαιτητῆ. Οἱ συντηρητικοὶ ὄχι πὼς δὲ

Ἡ ΠΑΛΗ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ

συμφωνοῦν σ' αὐτό, ἀλλὰ βλέπουν ὅτι τὸ παιχνίδι εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνο, γιατὶ ἂν ἡ ἐργατικὴ κυβέρνηση ἔχει ὅλες τὶς καλὲς προθέσεις μὲ τὸ σύνθημα τῆς «Ἀνεξαρτησίας», νὰ ἀλυσσοδέσει περισσότερο τὶς χῶρες αὐτές, οἱ λαοὶ ποὺ τὸ ὑπερασπίζουν δίνουν ἄλλο νόημα. Ζητοῦν τὴν πλήρη ἀνεξαρτησία τους καὶ χωρὶς ὅρους.

Τασόμαστε στὸ πλευρὸ τῶν λαῶν αὐτῶν γιὰ δύο κυρίους λόγους. Γιατὶ ἡ ἐθνικὴ τους ἀνεξαρτησία θὰ κάνει ὥστε οἱ μάζες νὰ ἰδοῦν ὅτι ἡ φτώχια τους δὲν ὀφείλεται μόνο στὸ ξένο καταχτητὴ ἀλλὰ καὶ στὸν ντόπιο ἐκμεταλλευτή. Ὁ ὁρίζοντας τῶν ἐκμεταλλευομένων θὰ καθαρίσει καὶ θὰ ἰδοῦνε σὰν κύριο ἐχθρό τους τὸ κεφαλαιοκρατικὸ καθεστώς.

Τὸ συμπέρασμα τῶν μαζῶν θὰ εἶναι, ὅτι ὁ σοσιαλισμὸς εἶναι ἐκεῖνος ποὺ θὰ βγάλει τὶς μάζες ἀπὸ τὴ κατάντια ποὺ τοὺς κρατᾶ τὸ κεφαλαιοκρατικὸ καθεστώς καὶ γιατὶ τὸ σταμάτημα νὰ στέλνεται ὁ ληστεμένος πλοῦτος τῶν ἀποικιῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐξαρτημένων στὸ Λονδῖνο θὰ ὀξύνει τὴν πάλη τῶν τάξεων καὶ στὴ χώρα αὐτή, γιατὶ δὲν θὰ ἐπιτρέπει στοὺς λόρδους καὶ καπιταλιστὲς νὰ παρέχουν προνόμια στοὺς ἄγγλους ἐργάτες γιὰ νὰ τοὺς ἐκφυλίζουν πολιτικὰ καὶ νὰ ἔχουσε σήμερα τὸ φαινόμενο τῆς Ἐργατικῆς κυβέρνησης, ποὺ ἀκολουθεῖ τοὺς ἴδιους σκοποὺς μὲ τὶς συντηρητικὲς κυβερνήσεις.

Ὑπερασπίζουμε τὴν αὐτοδιάθεση τῶν ἐθνῶν, τὴν πλήρη τους ἀνεξαρτησία γιατὶ ἔτσι ὀξύνεται ἡ πάλη τῶν τάξεων σ' ὅλες τὶς χῶρες, ἐπιταχύνεται ἡ ἀνατροπὴ τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ συστήματος, δημιουργοῦνται οἱ ὅροι γιὰ τὴν ὀργάνωση τῆς σοσιαλιστικῆς κοινωνίας.

★

ΑΠ' ΤΗ ΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ

ΕΡΓΑΤΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΙ

Σ' ὅλες τὶς ἐποχὲς ἡ ἀντίδραση χρησιμοποίησε τοὺς διανοούμενους σὰν ὄργανα γιὰ τὸ πνευματικὸ σκλάβωμα τῶν ἐργατῶν ποὺ ἤτανε καὶ εἶναι τόσο ἀπαραίτητο γιὰ τὴ διατήρηση τῆς οἰκονομικῆς σκλαβιᾶς τους. Θὰ ἦτανε βέβαια σφάλμα νὰ ὑποστήριζε κανένας πὼς δὲν ὑπῆρξαν καὶ δὲν ὑπάρχουν καὶ σήμερα τίμιοι διανοούμενοι ποὺ ὄχι μόνο στάθηκαν μὲ συμπάθεια ἀπέναντι στὸν ἀγῶνα τῆς τάξης μὰ καὶ ποὺ πῆραν μέρος σ' αὐτὸν σὰν ἁπλοὶ στρατιῶτες καὶ τὸν βοήθησαν μὲ τὸν νοῦ τους καὶ μὲ τὸ αἷμα τους. Τίμιοι διανοούμενοι καὶ ἀγωνιστὲς ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουν καὶ στὶς μέρες μας. Αὐτὸ εἶναι μιὰ μεγάλη κι' ἀναμφισβήτητη ἀλήθεια μὰ εἶναι ἐπίσης ἀλήθεια πὼς ἡ ἄρχουσα τάξη κάνει ὅ,τι μπορεῖ καὶ ὡς ἕνα βαθμὸ τὸ καταφέρνει, νὰ κρατάει τὴν πλειοψηφία τῶν διανοουμένων κάτω ἀπ' τὴ ἐπιρροή της καὶ νὰ τοὺς χρησιμοποιεῖ γιὰ τὴν διατήρηση τῆς κυριαρχίας της. Στὴν προσπάθεια αὐτὴ τῆς κεφαλαιοκρατίας καὶ τῶν ὀργάνων της ἀντιδροῦνε τὰ πρωτοπόρα στοιχεῖα τῆς τάξης τῶν ἐργατῶν καὶ ἡ ἀντίδραση αὐτὴ ματαιώνει κατὰ ἕνα μεγάλο, πολὺ μεγάλο, ποσοστὸ τὸ ἄτιμο ἔργο τῆς αἱματοροῦφιχτρας τάξης καὶ τῶν ὀργάνων της ποὺ γίνηκαν ἀπὸ διανοούμενοι κοντυλοφόροι σκέτοι. Ὡς τόσο μ' ὅλη τὴν ἀντίδραση μποροῦνε ἀκόμα καὶ βλάπτουν οἱ τέτοιοι διανοούμενοι, μποροῦν ἀκόμη καὶ ἐξυπηρετοῦν τ' ἀφεντικά τους, γιὰ αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη νὰ προσέξουμε πολὺ σοβαρά, πολὺ δυνατὰ αὐτὸ τὸ ζήτημα καὶ ν' αὐξήσουμε τὴν ἀντίδρασή μας, νὰ περάσουμε γρήγορα στὴν ἐπίθεση καὶ νὰ κάνουμε ἀφεντικὰ κι' ὑπηρέτες ἀνίκανους νὰ βλάφτουνε.

Γιὰ νὰ τὸ πετύχουμε ὅμως τὸ τόσο σοβαρὸ ἔργο μας εἶναι ἀνάγκη νὰ δοῦμε ἀπολύτως σωστὰ καὶ ἀπὸ κάθε πλευρὰ τοὺς ἐχθρούς μας. Εἴμαστε μιὰ τάξη μὲ δικά της συμφέροντα, ποὺ εἶναι ὁλότελα ξένα καὶ ἐχθρικὰ μὲ τὰ συμφέροντα, τῆς ἀστικῆς τάξης, σκοπός μας βασικὸς εἶνε ἡ ἀνατ